

[Arne Bjerregaard]

tråd med det, som radikale og venstre her har ønsket. De to partier har mere specifikke ting med, og dem kan man selvfølgelig diskutere sammen med det andet, men vi mener, at det væsentlige er at få udnyttet de muligheder, der allerede eksisterer i lovgivningen, ved, at de, som ønsker at starte, og de, som lige er startet, får den nødvendige hjælp til at udnytte den lovgivning, der allerede er på området.

Når det er sagt, må jeg sige, at vi i kristeligt folkeparti føler, at med de forslag, som her er fremsat, og med de initiativer, som regeringen har ønsket på dette område, skulle der være god baggrund for, at vi kunne få disse spørgsmål sagligt belyst i udvalget og dermed befordre de rette initiativer. Der kan være visse ting i forslagene, som vi ikke mener er rette initiativer, men ved en saglig belysning i udvalget, som der altså er mulighed for, vil vi kunne få befordret de rette initiativer. Vi mener, det er nødvendigt, for netop på dette område ligger fremtiden for erhvervsudviklingen i vort samfund.

Derfor kan jeg kun sige til slut, at kristeligt folkeparti selvfølgelig på saglig vis vil medvirke til, at de forskellige forslag, de forskellige ideer, bliver fulgt op af den rette lovgivning på dette vitale område.

Alfred Hansen (DR):

Disse tre forslag kan deles op i to grupper, hvor den ene gruppe består af venstres og de radikales forslag og den anden gruppe består af retsforbundets forslag. Jeg må sige om de to grupper, at de er direkte modsat rettede.

Retsforbundets forslag tager udgangspunkt i, at vi skal skabe grundlag for et frit erhvervsliv i ordets bedste forstand, frit for statsstøtte og dermed frit for statsdirigering, frit for politisk indblanding. Det mener vi i retsforbundet er en forudsætning for, at man skal kunne leve op til ønskerne om et frit erhvervsliv.

De to andre forslag tager mere eller mindre drastisk udgangspunkt i den ulykkelige situation for det danske erhvervsliv, vi befinder os i, og heri er jeg naturligvis enig. Det forsøger man at lappe på ved at hæve skatte trykket, ved over højere skatter, hvad enten det er skat på arbejde eller det er skat på forbrug, at skaffe økonomiske midler til veje, så man mere eller mindre tilfældigt kan støt-

te dele af erhvervslivet. Jeg vil på retsforbundets vegne advare det radikale venstre og venstre og andre partier i folketingsret mod fortsat at betræde den vej, man har betrådt nu i mange år, uden at det har skabt bedre grundlag for erhvervslivet.

Det er jo sådan, at hvis man forøger skatte trykket, så ved vi alle, at det medfører større arbejdsløshed. Det medfører naturligvis også, at lønmodtagerne må stille krav om at få forøget deres lønninger, hvad der jo bliver en byrde for erhvervslivet. Der er for mig ingen tvivl om, at hvis skatte trykket ville falde, og det ville det gøre, hvis man fulgte retsforbundets forslag om en afvikling af enhver form for erhvervsstøtte fra statens side, så ville lønmodtagerne forstå situationen og indrette deres lønkrav derefter.

Jeg kunne jo spørge ordføreren for partiet venstre, der kalder sig et liberalt parti, om venstre fortsat er tilhænger af en fri markedsøkonomi og et totalt frit erhvervsliv, for i så tilfælde måtte man droppe enhver plan om øget statsstøtte.

Vi vil gerne fra retsforbundets side støtte de bestræbelser i forslagene, som går ud på at formindske administrationen, at formindske bureaukratiet, at formindske antallet af pligtmæssige indberetninger for erhvervslivet, men vi vil afvise enhver form for statstilskud. Der er jo også en tendens til, at den slags midlertidige støtteordninger bliver permanente. Derfor skal man ikke lade sig friste af en akut krise til at sige, at nu må vi komme et eller andet erhvervsområde til hjælp, for det vil vise sig, at i det øjeblik man fjerner den øjeblikkelige hjælp, har man stillet det pågældende erhvervsområde i en endnu vanskeligere situation.

Jeg mener ikke, at disse to forslag er hvervsvenlige. De kan ikke medvirke til at skabe et naturligt grundlag for en tiltrængt skattelettelse, de vil derimod forøge skatte trykket. Dertil kommer, at enhver form for støtte, hvad enten den er selektiv eller generel, men jo da nok i større udstrækning, hvis den er selektiv, er strukturforvridende.

Jeg mener, at det at give tilskud til erhvervslivet fra statens side er tegn på et sygt samfund. Det er tegn på et samfund, som ikke er i balance.

Jeg vil endvidere advare venstre og konservative og det radikale venstre, og hvem der ellers måtte have givet udtryk for at være